

Rimestad: Jeg kan i alt Væsentligt slutte mig til de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede foregaaende Taler. Det er jo ganske vist, at der er — og det blev ogsaa fra Udvalgets Side, da Sagen sidste Gang laa for, fremhævet — en vis Forbindelse mellem selve Hærororganisationen og Straffeloven, og det blev fra alle Sider indrømmet, at, hvad man kunde gaa ind paa under Forudsætning af een Organisation, vilde man ikke kunne gaa ind paa under Forudsætning af en anden. Men jeg tror rigtignok allerede nu at burde tilføje, at det, som i Virkeligheden for mig, og jeg tror for flere Andre, var det væsentlige Synspunkt, var, at der i saa Henseende skete en Forandring til det Bedre. Men i den Henseende er der ikke ved den Omorganisation af Hæren, der er sket i sidste Aar, foretaget nogen Forandring til det Bedre. Det er vistnok saa, at der med Hensyn til Kadrenes Styrke og forsaavidt ved Hensyn til Armeens Fasthed er bundet Meget ved den nye Hærløb, men det, som væsentlig gjorde, at man maatte faa visse kortvarige intensive Straffe og ikke kunde nøies med de ellers under andre Omstændigheder tilstrækkelig effektive Straffe, var Hensynet til den korte Tjenestetid, og i den Henseende er der jo ikke gjort nogen Forandring til det Bedre i den nye Hærløb. Dette vil jeg blot foreløbig bemærke ligeoverfor en Yttring, der kom fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, som en Reservation eller et Forbehold for mit Vedkommende. Særligt kan jeg ikke Andet end ligesom den ærede foregaaende Taler beklage, at den ærede Forslagsstiller ikke lod sig af den høitærede Marineministers Udtalelser bevæge til at tage sit Forslag tilbage; thi det forekommer mig, at Thinget virkelig kommer i en vanskelig Situation overfor dette Lovforslag efter den Erklæring, der er afgiven af Ministeriet, som netop gik ud paa, at Ministeriet under Hensyn til, at det havde under Udarbejdelse Lovforslag i den Retning, maatte ønske ikke at deltage i Forhandlingerne om dette Lovforslag, Noget, jeg i og for sig finder meget rimeligt. Det forekommer mig, at man da ogsaa her i Thinget vil være overordentlig vanskelig skillet. Jeg er nemlig ganske enig med den ærede foregaaende Taler i, at det ikke vil være heldigt at jage dette Lovforslag gennem Folkethinget og bringe det ind i Landsathinget, det vil i og for sig være unyttigt; men jeg ser heller ikke rettere end, at det ogsaa vilde være temmelig unyttigt, om man nedsatte Udvalg. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne betegnede selv dette Udvalgs Opgave som den, at det skulde sidde og afvænte de Forslag, der kom fra Regjeringen. Et saadant Væntetidvalg er ikke til stor Nytte, og det er meget lidet behageligt for dem, der ere Medlemmer af det, at være det. Gav Udvalget sig ind paa en dybere Overveelse og Bearbejdelse af det af de ærede Medlemmer ind-

bragte Forslag, naar man havde den sikre Forventning, at det dog ikke vilde være det, men derimod et andet Forslag, der vilde komme til at afgive Grundlaget for de fremtidige Forhandlinger, vilde det dog i og for sig være uheldigt; thi jeg mener, at det maa man anse for ganske givet, at man under alle Omstændigheder ikke vil kunne træffe nogen endelig Afgjørelse paa nogen Maade, forinden man har ialtsald set det Forslag, der kommer frem fra Regjeringens Side. Selv om man her i Thinget vilde gjøre det, hvad jeg ingenlunde antager, vil man ganske vist ikke kunne vente, at det andet Thing — det tør jeg ganske vist sige — vil indlade sig paa en Drøftelse af dette Spørgsmaal, naar man har dets det Faktum, at Regjeringen ikke deltager i Forhandlingen, dels dette bestemte Tilfagn fra Regjeringen, at der senest i Begyndelsen af næste Samling kommer et Forslag fra den, som altsaa vil blive Grundlaget. Det maa nemlig erindres, at det jo ikke er givet, at Regjeringens Forslag blot i enkelte Punkter vil indeholde Afvigelser fra det ærede Medlems, at Forskjellighederne kun vilde komme til at vise sig med Hensyn til ganske enkelte Punkter, som man kan sige, at det egentlig har været Tilfælde med de foregaaende Udfast. Det er jo ikke umuligt — jeg veed det ikke —, at den Bearbejdelse, som Regjeringen nu lader denne Sag blive tildel, tillige vil gaa ud paa at underkaste den en mere grundstændig Revision. Man maa jo erindre, at dette Udfast allerede er blevet noget antikveret. Det stod maaste paa et Spøidepunkt, dengang det kom frem, men det er jo allerede, en halv Snes Aar siden, og man har da senere Gange, vi have behandlet det, drøftet det i Udvalg efter Gode meget grundig; men det kunde jo være, at det kunde trænge til en mere indgaaende Revision, og at man paa ikke ganske saa Punkter vil møde et temmelig forskjelligt Udfast fra Regjeringens. Det forekommer mig derfor ikke, at Udvalget med nogen Rimelighed vil kunne indlade sig paa en virkelig indgaaende Drøftelse af det ærede Medlems Forslag, men at det vil være reduceret til, som det ærede Medlem her betegnede det, at være et Væntetidvalg, og det synes jeg, er noget for lidt til at nedfætte et Udvalg for. Jeg vil derfor fremdeles henstille til det ærede Medlem atter at tage under Overveelse, om han dog ikke gjør rettest i at tage Forslaget tilbage.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bojsen): Jeg skal kun med Hensyn til den Henstilling, der kom fra det ærede Medlem for Selsinger (Thomsen) til Regjeringen om at tage under Overveelse, om ikke Forslaget kunde deles saaledes, at der blev et Straffelovforslag for hvert Værn, minde om, hvad det ærede Medlem ogsaa selv gjorde opmærksom paa, at det jo var efter Udtalelser i det andet Thing i sin Tid, at